రాంగ్ ఏంగిల్

''హలో బ్రదర్! హౌ ఆర్ యు?'' అన్న పలకరింపుతోబాటు భుజంమీద చెయ్యిపడగానే ఎవరా అని ఒక క్షణం ఆలోచించి, అంతుపట్టక, చేతిలో పేక ముక్కలు డ్రాప్‌చేసి 'నెక్స్ట్' అంటూ వెనక్కితిరిగేను. వొచ్చినవాడు కల్యాణ రామ్. "ఏరోయ్! ఎక్కణ్ణుంచి ఊడిపడ్డావు?'' అంటూ పక్కనే వున్న ఖాళీ కుర్చీలాగి అందులో కూలేశాను. బేరర్‌ని పిలిచి రెండు భోటా తెమ్మన్నాను.

"రెండెందుకురా ఒక్కసారి? ఓదాని తర్వాత ఓటి ఏడవొచ్చుగా?'' అన్నాడు కల్యాణి.

"నాతోబాటు నువ్వూ కోరస్‌లో ఏడుస్తావని'' అన్నాను.

"క్షమించు బ్రదర్! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు నీలాంటి పోరంబోకులతో స్నేహంచేసిన పాపానికి జన్మంతా శిక్షనుభవించమంటావా?''

"ఎప్పణ్ణుంచిమానేశావు?''

"సత్సంగతత్వే నిస్సంగత్వం, నిస్సంగత్వే నిర్మోహత్వం - అన్నాడు ఆదిశంకరుడు. అంచేత నీ దుస్సాంగత్యాన్ని త్యజించిన పవిత్ర క్షణం నుంచీ ఆ వ్యామోహం నశించింది.... సారీ! లేడీస్ అండ్ జంటిల్మన్....ఆయ్ మీన్ నో అఫెన్స్'' అంటూ టేబుల్ అంతా కలియజూశాడు.

''కల్నల్ బాలరాజ్, మిసెస్ ప్రమీలా బాలరాజ్, మిసెస్ బ్రిజ్ మోహన్, నందకిశోర్, ఆనంద్‌మిశ్రా, బేగమ్ అన్సారి, చిరంజీవి, నరేందర్'' అంటూ అందరినీ కల్యాణికి పరిచయం చేశాను. 'కల్యాణి' వాడి కలం పేరు.

''మై డియర్ యంగ్‌మేన్ వాటార్యూ?'' అని అడిగేడు కల్నల్ బాల రాజ్, మీసాలు దువ్వుకుంటూ.

"నావలిస్ట్ ఎండె పొయెట్'' అన్నాను వాడి జీవిత పరమావధి తెలుసు కనక.

''కవిత్వమూ! దానికి విస్కీ దండగ. చెరుకురసం చాలు'' అన్నాడు బాలరాజ్ ఇంగ్లీషులో.

''డోంట్ బి రూడ్, బాలూ! మిలిట్రీ వాడికేం తెలుసు పొయిట్రీ మజా! మిస్టర్ కల్యాణరామ్ మిమ్మల్నెక్కడో చూసినట్లు గుర్తు....'' అంటూ పలకరించింది ప్రమీల బాలరాజ్.

''నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నాను....అవును జ్ఞాపక మొచ్చింది మొన్న రంగ్రాడాన్స్ ప్రోగ్రాంలో మీ యిద్దరి పక్కన కూర్చోడం జరిగింది" అన్నాడు కల్యాణి.

''యు అర్ రైట్. నైస్ టు మీట్ యు ఎగెయిన్'' అరిది ప్రమీల.

"కత్తో, తుపాకో, కనీసం విస్కీవాసననో వున్నవాణ్ణి తప్ప యిలాంటి కవుల మొహాలు నాకు జ్ఞాపకముండవు'' అన్నాడు కల్నల్ మరింత రెచ్చిపోతూ.

"షటప్, యూ డ్రంక్. ప్లీజ్ డోంట్ మైండ్ హిం" అంది ప్రమీల.

మా టేబుల్లో పేకాడందీ తాగందీ ఆవిడొక్కర్తే. ఇద్దరూ కలిసే క్లబ్కొస్తారు. ఆవిడ కాసేపు బేడ్మిన్టనో, పింగ్పాంగో ఆడి తర్వాత పత్రికలు తిరగేస్తూ భర్త పక్కన కూర్చుని డెయిలీ డోస్ రెండున్నర పెగ్గులూ అయిపోగానే బలవంతంగా లేవగొట్టేసి తీసుకుపోతుంది. ఇదీ వాళ్ళ దైనందిన కార్యక్రమం. ఆవిణ్ణిచూస్తే భర్తకేకాదు బేరర్స్-క్కూడా హడలే! ఆవిడ ఆజ్ఞలేందే బేరర్స్ కూడా మరో అరపెగ్ యిమ్మని కల్నల్ మొరపెట్టుకున్నా ఇవ్వరు.

"దేశం కోసం ప్రాణాల్ని సయితం లెఖ్ఖచెయ్యకుండా పోరాడిన త్యాగమూర్తి కల్నల్. ఆయన్ని కల్సుకోడమే అదృష్టం. ఆయన ఆక్షేపణలన్నీ ఆశీస్సులే!" అంటూ సర్దుకున్నాడు కల్యాణ్.

"యుద్ధంలో చచ్చినవాడు ధైర్యవంతుడు. ఓసారే చస్తాడు. చావకుండా యింటి కొచ్చినవాడు పిరికివాడు. పెళ్ళాం చేతుల్లో రోజూ చస్తాడు" అన్నాడు కల్నల్ బాలరాజ్. అందరం నవ్వుకున్నాం. ఈ ధోరణిలో మాట్లాడటం కల్నల్కి మామూలే.

"అయ్ సే మైడియర్ ఫ్రెండ్, ఆర్యూ మేరీడ్?" అని అడిగేడు కల్నల్ బేరర్ అందించిన గ్లాసు అందుకుంటూ.

"నో సర్!" అన్నాడు కల్యాణ్.

"దెన్ యు ఆరే జీనియస్. అయ్ లవ్ టు రీడ్ యువర్ పొయిట్రీ!" అన్నాడు కల్నల్. ప్రమీలతో సహా అందరం గొల్లుమని నవ్వుకున్నాం.

అదే అదను చూసుకుని బిల్స్ సైన్‌చేసి, టోకెన్స్ యిచ్చేసి డబ్బు తీసుకున్నాను. ఈలోగా మిసెస్ ప్రమీలా బాలరాజ్‌కి తన దగ్గిరున్న 'ఫ్లేమ్ ఆఫ్ ఫేమ్' అని వాడు రాసిన పుస్తకానికి యింగ్లీషు అనువాదం ఓ కాపీ తన సంతకంతో ప్రెజెంట్ చేశాడు. అందరికీ గుడ్‌నైట్ చెప్పి బయటపడ్డాం.

* * *

వాడూ నా వెనక్కాలే వొచ్చి నా పక్కనే కార్లో కూర్చున్నాడు. కల్యాణ్ నేనూ చిన్నప్పట్నుంచి కలిసి చదువుకున్నాం. పెద్ద ఆస్తికి ఏకైక వారసుడు. చదువుకునే రోజుల్లోనే తల్లితండ్రులు పరమపదించడంతో పైలా పచ్చీస్‌గా తిరుగుతూ సాహిత్యసేవకే తన జీవితాన్ని అంకితం చేస్తానంటూ బియస్సీ ఫేలై చదువుకి స్వస్తిచెప్పి విజయవాడలోనే స్థిరపడ్డాడు. పై చదువులు చదువుకుని ఉద్యోగంవేస్తూ నేనిక్కడున్నాను. మంచివాడూ స్నేహపాత్రుడే కాని వాడు కోసే కోతలు వింటూ నమ్ముతున్నట్టు నటించే ఓపిక మనకుండాలి. వాడూ నాలాగే నలభయ్యోపడిలో పడ్డాడు. కాని పెళ్ళీ పెడాకులూ లేవు. ఆడాళ్ళ సైకాలజీ తను క్షుణ్ణంగా అర్థంచేసుకున్నట్టూ ఒక్కొక్క స్త్రీని ఒక్కొక్క రకమైన ఆయుధంతో జయించొచ్చుననీ సిద్ధాంతాలు ప్రబోధిస్తూ వుంటాడు. వాడితో వాదించే ఓపిక లేక వాడి మంచితనాన్ని దృష్టిలో వుంచుకుని వాడి పరిశోధనకి మెచ్చుకుని వాడి వెనకాల నవ్వుకునేవాళ్ళం. ఇటీవల వాడి సిద్ధాంతాల్ని కార్యరూపంలో నిరూపించడానికి పూనుకున్నట్టు చాలామంది స్నేహితుల ద్వారా విన్నాను. పిలిచినా పిలవకపోయినా ఎక్కడ సాహిత్య సభలున్నా సాంస్కృతిక ప్రదర్శనలున్నా వీడక్కడ సొంత ఖర్చుతో ప్రత్యక్షం.

"ఏరా! ఎన్నాళ్ళనుంచి ఈ జంటనగరాల్ని పావనం చేస్తున్నావు?" అని అడిగేను.

"నాల్రోజుల్నుంచి. ఈసారి తెలుగు మహాసభలు అమెరికాలో పెడతారుగా? దానికి డెలిగేట్స్‌ని సెలక్టుచేసే కమిటీలో నన్నో మెంబరుగా వేశారు. డెలిగేట్‌గా నీ పేరు కూడా వెయ్యమంటావా?"

''నేను రచయితనీ కాను, కళాకారుణ్ణీ కాను" అన్నాను.

''ఇప్పుడు నీపేరు డెలిగేట్ లిస్ట్‌లో యిరికించేస్తే అప్పటికి నువ్వేదో ఒకటి అయిపోతావు. అలాంటి వారికి సాహిత్య ప్రపంచంలో బోలెడు ముడిసరుకు అమ్మకానికుంది. ఇంతకీ కిందటిసారి కౌలాలంపూరెళ్ళిన వాళ్ళంతా రచయితలా? కళాకారులా?"

"ఒద్దులే" అన్నాను.

"సరే, నీ కర్మ" అన్నాడు క్లుప్తంగా.

"ఎక్కడ దిగేవు!"

"హోటల్ ఆనంద్ సౌథ్ వస్తావా స్కాచ్ విస్కీ వుంది!''

"మానేశానన్నావు!''

''మిసెస్ ప్రమీలా బాలరాజ్‌కి తాగే వాళ్ళంటే అసహ్యం.''

''నీకెలా తెలుసు?''

"మొన్న సాయంత్రం భంగ్రా డాన్స్ ప్రోగ్రాంలో పోదామని అతనూ, కూర్చోమని ఆవిడ ఒకళ్ళమీద ఒకళ్ళు బుసలు కొట్టుకుంటూ ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు కూర్చున్నారు. చివరికి ఆవిడ ప్రాణం విసిగి 'యూ బ్లడీ డ్రంక్! బిహేవ్ యువర్ సెల్ఫ్' అని గదుమాయించేక, కళ్ళూ నోరూ మూసుకున్నాడు. నేను తాగ ననగానే సమాజంలో యింత బుద్ధిమంతులు కూడా వున్నారా అన్న అప్రిసియేషన్ ఆవిడ మొహంలో కనబడలేదూ?" అన్నాడు.

''ఏడిశావులే, ఇంతకీ ఆవిడ మెప్పు నీకెందుకురా!'' అని అడిగాను వాడి ధోరణి అర్థంకాక.

''నేను నిన్నల్లా శ్రమపడి, ఆరాతీసి, సాయంత్రం ఆవిడిక్కడుంటుందని తెలుసుకుని ఆవిడకోసం యిక్కడికొచ్చేను నీకోసం అనుకున్నావా? డేంఫూల్!" అన్నాడు.

ఎంత ఫ్రెండయినా బుద్ధి యింత వెర్రితలలేస్తే ఎవరికైనా వొళ్ళు మండుతుంది. ''సరే.... మా యింటికొస్తావా, భోంచేసి పోదువుగాని" అన్నాను, రాడన్న నమ్మకంతో. ఏ సభలకో, సన్మానాలకో అపర కర్మలు జరిపించే పురోహితుణ్ణిలాగ, ఇటువంటి రచయితల్ని పిలుస్తారుకాని, పేరికోరి ఎవడూ

యిలాంటి వాణ్ణి యింటికి పిలుస్తారనుకోను. వీడితో ఓ అరగంట మాట్టాడితే వీడి మీద పిచ్చితోనూ వీడి కవిత్వంతోనూ నాకు తల తిరిగిపోయేలా గనిపించింది.

"పెళ్ళయిన యిరవయ్యేళ్ళకైనా నీకీ బుద్ధి పుట్టింది. సరేపద. నేనూ యిప్పుడు హోటల్ కెళ్ళి చేసేదేమీలేదు" అన్నాడు.

ఎడ్వాన్స్ యిన్ఫర్మేషన్ లేకుండా మళ్ళీ యింటికి గెస్ట్‌ను తీసుకొచ్చినందుకు మా ఆవిడ చెయ్యబోయే రభసనీ, నోరుజారిన నా తెలివితక్కువనీ తీరుబడిగా నిందించుకుంటుండగా కారు యిల్లు చేరింది.

వీడు ఫలానా అని పరిచయం చెయ్యగానే మా ఆవిడ ఆనంద తన్మయత్వంలో "మీరు రాసిన కీర్తిజ్వాల సీరియల్ చాలా బాగుందండి. మా మహిళా మండలి వాళ్ళందరూ మీ రచనలంటే చెవి కోసుకుంటారు" అంటూ నాకేసి తిరిగి "కల్యాణిగారు మీ ఫ్రెండని ఎప్పుడైనా చెప్పేరా? ఎంతసేపూ తాగుబోతుల్నందర్నీ తీసుకొచ్చి యింట్లో పార్టీలంటూ నా ప్రాణాలు తీస్తారు కాని!" అంటూ మందస్మిత వదనంతో నాపై కటాక్ష వీక్షణం ప్రసరించింది.

"వాడింత గొప్ప రచయితని నాకు తెలీదు" అన్నాను.

"చూడు చెల్లాయ్! అది వాడి తప్పుకాదు. వాడి అభిరుచులూ, వాడి స్నేహితులూ, వాడి లోకం వేరు" అన్నాడు నాకేసి కన్నుగీటుతూ.

"ఇలా తీసుకొస్తున్నట్టు కాస్త ముందువా ఫోన్ చేసుంటే, మా మహిళా మండలి సభ్యుల్ని పిలుద్దును" అంది.

"చెల్లాయ్! నా అదృష్టం బాగుంది కాబట్టి ఇలా కాస్సేపు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ సరదాగా భోంచేసే అవకాశం కలిగింది. వొచ్చి వారం రోజులైంది, ఈ సభలూ సన్మానాలూ తాటాకు శగలుపొగలతో ఉడికిపోతున్నాను.... అవునూ ఈ అమ్మాయెవరూ? మీ చెల్లెలా?" అంటూ మా అమ్మాయి కేసి చూపెట్టేడు.

"మా అమ్మాయండీ.... ఇంటర్ ఫస్టియర్."

"రియల్లీ! మిమ్మల్నిద్దర్నీ చూసినవాళ్ళు అక్కాచెల్లెళ్ళనుకుంటారు కాని, తల్లీ కూతుళ్ళనుకోరు" అన్నాడు వాడి దివ్యదృష్టితో చూస్తూ.

''మా ఆవిడ ఉపయోగించే సౌందర్య సాధనలు గురించి తర్వాత తీరు బడిగా వివరిస్తుంది. ఈలోగా వంటా వద్దన సంగతి చూడనీ, పద హాల్లో కూర్చుందాం'' అంటూ వాణ్ణి టి వి. ముందర కూలేశాను.

''ఎన్నాళ్లుంటావీ వూళ్ళో?'' అని అడిగేను.

''కల్నల్ బాలరాజ్ దంపతుల్ని ఎన్నాళ్ళనుంచి ఎరుగుదువు?'' అని అడిగేడు అదేదో నా ప్రశ్నకి సమాధానమైనట్టు.

''ఏవో గొడవల్లో పడి డిస్మిస్సై ఈ మధ్యనే వొచ్చేడు. సరే, వాళ్ళ గొడ వెందుక్కాని....''

''మైగాడ్! నువ్వింత సెల్ఫిష్ ఫెలో వనుకోలేదు. తాగుబోతు మొగుడుతో ఆవిడలా నరకయాతన ననుభవిస్తుంటే సహాయం చెయ్యకపోగా, సానుభూతి కూడా లేకుండా వాళ్ళ గొడవ మనకెందుకంటావా?''

''ఏం సాయం చెయ్యమంటావు? వాడినోట్లో గుడ్డలు కుక్కి ఓ గదిలో పారేసి....''

''రాంగ్ ఏంగిల్! వాణ్ణి సంస్కరించడం మన తరం కాదు. ఆవిడ సంగతి ఆలోచించు. ఏ మేకప్ లేకుండా ఎంత అందంగా వుందో చూశావా? షి యీజె రేర్ బ్యూటీ. ఆమె అందం, యౌవ్వనం, చదువూ, సంస్కారం బూడిదలో పోసిన పన్నీరు కాకుండా చూడాలి. అలా జేజెమ్మలా చూస్తూ కూర్చోడం కాదు. ఆమెతో స్నేహం చెయ్యాలి. ఆమెలో ఉత్సాహం కలిగించాలి. షి నీడ్స్ హ్యూమర్, రొమాన్స్....''

''రొమాన్స్ గిమాన్స్ అంటూ పేల్తున్నావు! వాళ్ళకో పదిహేనేళ్ళ కొడుకున్నాడు. డెహ్రాడూన్ సైనిక స్కూల్లో చదువుకుంటున్నాడు. అంత బాధ్యత గల స్త్రీ ...''

''చివరకి ఏ కారు డ్రయివర్‌తోనో....''

''నోర్ముయ్''

''హోరి పిరికి పందా! ఆడదాన్ని గురించి నీకంతే తెలుసు. 'ఫ్రెయిల్టీ! దై నేమ్ యీజ్ వుమన్' అంటూ షేక్స్పియర్ లాంటి వాడు గొంతుకుచించుకు ఆక్రందించేడు....సరేలే, ఆవిడ విషయంలో నువ్వు మనస్సు పాడుచేసుకోకు."

''అయితే వాళ్ళింటికెడతావా?''

''నేనావిడకి ప్రెజెంట్ చేసిన పుస్తకంలో నా హోటల్ రూం నెంబరిచ్చేను. ఆవిడే టెలిఫోన్ చేసి ఎక్కడ కల్సుకోవాలో చెప్తుంది."

''ఇలాంటి వెధవ్వేషాలేస్తూ పీకలమీదకి తెచ్చుకోకపోతే పెళ్ళి చేసుకుని హాయిగా....''

''పెళ్ళా! 'పాలు సమృద్ధిగా దొరుకుతుంటే ఆవుని పెంచడం అవివేకం' అన్నాడు సర్ సి. ఆర్ రెడ్డి అంచేత పెద్దల మాటలు మనం గౌరవించాలి'' అన్నాడు. వాడి వేదాంతం వింటుంటే వొళ్ళు మండిపోయింది. వివేకం, విచక్షణా జ్ఞానంలేని ఇలాంటి మూర్ఖుడితో వాదించి లాభం లేదని వూరుకున్నాను. మిసెస్ ప్రమిలా బాలరాజ్ క్షమించి వూరుకున్నా, వీడి సంగతి పసికట్టేడంటే కల్నల్ బాలరాజ్ ష్యూర్‌గా వీణ్ణి షూట్ చేస్తాడు. అఫ్‌కోర్స్ ఆవిడ చాలా అందమైందే. ఒక వేళ ఆవిడకి అలాంటి అభిప్రాయమున్నా కూడా ఎంత రిస్క్! మొన్న చూశాట్ట, ఇవ్వాళ మాట్లాడేడు, రేపు.. మై గాడ్! ఎంత ధైర్యం? నేను పిరికి పందనుట! ఇలా ఆలోచిస్తూ యాంత్రికంగా టి. వి. లో జాతీయకార్యక్రమం చూస్తూండగా భోజనం రెడీ అని పిలుపొచ్చింది.

భోజనాల దగ్గిర మా ఆవిడ వాడి రచనలు గురించీ, వాటిలో ఆశయాలూ ఆదర్శాలగురించీ, సమాజంలో స్త్రీపట్ల వాడి అభ్యుదయ భావాలు గురించీ, వాటిలో పాత్రలు సన్నివేశాల్తో సహా ఏకరువుపెట్టి "ఈసారి సకుటుంబంగా రావాలి మా యింటికి'' అని ఆహ్వానించింది. ''తప్పకుండా వస్తాను చెల్లాయ్! నీ ఆదరణ, అభిమానం చూస్తుంటే ఇప్పుడే వెళ్ళి మా ఆవిణ్ణి వెంటబెట్టుకు రావాలనిపిస్తుంది'' అన్నాడు నవ్వుతూ. వీడికి పెళ్ళే పెడాకులూ లేవని చెబుదా మనుకుంటుంటే నోరు మూసుకు విని ఆనందించమన్నట్టు సౌజ్ఞ చేశాడు. మా ఆవిడ అమాయకత్వానికి నవ్వుకున్నాను.

వాణ్ణి హోటల్లో దిగబెట్టేసి తిరిగొచ్చే ముందర ''సరదాగా రేపు సాయంత్రం యిక్కడ డిన్నర్ ఏర్పాటు చేస్తాను. నీ వైఫ్‌నీ, డాటర్నీ యిక్కడికి తీసుకురా కాదనకు." అంటూ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

''పీలుపడదురా, రేపు వూరెడుతున్నాను'' అన్నాను.

''పోనీ, ఎల్లుండి? ఇంటికి పిలవలేని దురదృష్టవంతుణ్ణి కాదసలు.''

''నాలుగు రోజుల వరకూ వూళ్ళో వుండను. ఈసారి నువ్వొచ్చినప్పుడు తప్పకుండా తీసుకొస్తాను'' అని ప్రోమిస్ చేసి బయటపడ్డాను.

వైజాగ్ వెళ్ళి నాల్రోజులు తర్వాత తిరిగొచ్చేను. ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే సంతోషంతో పొంగిపోతూ ''మీరు నిన్ననే తిరిగొచ్చుంటే బావుండేది. కళ్యాణిగారూ అయన భార్యా నిన్న మధ్యాహ్నం నుంచి సాయంత్రం వరకూ మనింట్లోనే వున్నారు. పాపం, ఆవిడకి ప్రయాణమంటే ఎలర్జీట. విపరీతమైన తలనొప్పితో బాధపడుతుంటే వాళ్ళిద్దర్నీ మన ఎ.సి. రూంలోనే వుండమన్నాను. ఆవిడకి తెలుగు రాదు. లవ్ మారేజీట. మనిషి మాత్రం చాలా అందమైంది. అయనకి తగ్గ జోడీ'' అంటూ గుక్క తిప్పుకోకుండా మా ఆవిడ చెబుతుంటే నిర్ఘాంతపోయాను.

''కానీ కట్నం పుచ్చుకోకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాడటండీ!'' అంది, నేను మాట్లాడకుండా వుంటే - దాన్ని గురించే ఆలోచిస్తున్నాననుకుని.

''ఇదంతా ఆవిడ చెప్పిందా, వాడు చెప్పాడా?'' అడిగేను.

''ఆవిడతో మాట్లాడిందేదీ? రావడంతోనే తలకాయ్ చేత్తో పట్టుకు దిగింది. మాయదారి రోగం! పాపం, అదేం రోగమండీ?"

''నువ్వే చెప్పావుగా మాయదారి రోగం అని'' అన్నాను.

"అయన్ని నిన్న సాయంత్రం మా మహిళా మండలి సభ్యుల కందరికీ పరిచయం చేశాను. వాళ్ళెంత సంబరపడిపోయారో?''

''ఆవిణ్ణి పరిచయం చెయ్యలేదా?''

''పాపం, వొచ్చినప్పట్నుంచీ ఆవిడ గదిలోంచి బయటకు రాలేదు. స్లీపింగ్ టేబ్లెట్టిచ్చినా నిద్ర పట్టలేదుట. లోపలికెళ్ళి పలకరిద్దామంటే అయనా ఆ గదిలోనే వున్నాడాయిరి. వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు, చాలా శ్రమిచ్చేం అంటూ యిద్దరూ చాలా నొచ్చుకున్నారు. ఏదో చాలా ముఖ్యమైన వుత్తరంట - కల్యాణి గారు మీ కిమ్మన్నారు'' అంటూ వుత్తరం అందించింది. చింపి చదివేను.

''మైడియర్ ఫెలో!

నీ సలహా పాటించనందుకు మన్నించు. హోటల్‌కి రావడానికి భయపడింది. అంచేత గత్యంతరం లేక మీ యింటికి తీసుకొచ్చేను. అయితే, యిది నీ యిల్లనీ, ఆమె నీ యిల్లాలనీ తెలియనివ్వలేదు.

ఆడదానికి ఆడదే పరమ శత్రువు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మీ ఆవిడ మళ్ళీ ఆవిడని కలుసుకోకుండా జాగ్రత్తపడు. లేకపోతే అందరం నవ్వుల పాలవుతాం.

మీ ఆవిడ నిజంగా దేవత. సొంత అన్నలాగ నన్నభిమానించి ఆదరించింది. ఆమెకి నా ఆశీస్సులు.

నీ
కల్యాణి."

*

(ఆంధ్రభూమి, సచిత్ర వారపత్రిక, 28-7-83)